

Ferieforkælelse - jeg er klar

I disse ferieuger drager mange børn på ferie hos en eller flere bedsteforældre, eller anden familie, der med varme hjerter, åbne døre og arme gladelig tager i mod de yngste i familien. Ofte er de klar med den ro og tid, som nogle gudbenådede bedsteforældre besidder, eller som de glædeligt tager sig, tilsat en god portion leg, spil, historier og oplevelser, der gavmildt krydres med livretter, jordbær og is. Ikke alle børn, forældre eller bedsteforældre er af forskellige grunde så heldige, at sådanne dage lader sig gøre, ligesom nogle børn faktisk slet ikke holder ferie overhovedet. Men det må jeg skrive om i en anden klumme.

Selv havde jeg ingen bedsteforældre at komme på ferie hos. Det gav nu også ligesom sig selv, eftersom min farmor og farfar boede sammen med os på gården, og fordi jeg delte min mormor og morfar med en masse andre kusiner og fætre.

Jeg var nu heller ikke meget for at være på ferie. En tude-prinsesse var jeg, hvad det angår, også som ret stor pige, endda. Jeg længtes hjem. Længtes efter nogen og noget. Men tre dage hos min faster, onkel og store kusine kunne jeg, hjemveen til trods, alligevel ikke modstå. Suppe med kødboller, flæskesteg med sprød svær, æggesnaps rørt skinnende hvid med sukker og min fasters ferme teske. Disse og andre livretter henter jeg frem fra mine ferieminder, når jeg tænker tilbage på min barndoms sommerferier hos min faster og onkel.

At sidde på det varme loft og lege med min kusines fine, aflagte dukkehus, så det var underligt, jeg ikke legede mig ihjel, var intet mindre end frydefuldt. Rent ud sagt blev jeg forkælet i de tre dage, min ferie varede, og hjemveen og jeg må være kommet nogenlunde overens, for jeg nød det hele sådan, at jeg i flere år rejste de tre kilometer med mine kjoler og shorts nænsomt foldet og lagt ned i en aflang papkasse.

Dette ferieparadis, sådan husker jeg det, var rammen om den ferie, jeg var på de første år af mit liv. Hjemme på gården hos mig var der skønt på mange måder, men ferie kendte vi som familie ikke. Det var der ganske enkelt ikke langt nok mellem de to malkninger til.

Hvor meget kan der være i en kuffert?

Mange år efter mine første barndomsferier, blev det mine to børns tur til at komme på ferie hos mormor og morfar eller moster, onkel og fætter. Som med så meget andet, fyldte glæden og forventningen til ferien også meget hos de to størrelser.

Forberedelserne til de to dage var i høj grad en del af ferien, så der blev pakket kuffert efter alle kunstens regler. Anders fik sin første kuffert i julegave, da han var omkring to år. På nogle af feriebillederne fra den gang kan jeg se, at kufferten var så stor, at den lille mand næsten selv kunne være i den. Men stolt var han, når han kom slæbende med den, og når storesøster Marianne kunne pakke kuffert helt selv, så kunne han, Anders, vel også. Så således pakkede han det, han ville få brug for til ferien. Der skulle være sovedyr, alle dem, han havde, for grisen kunne morfar sove med, Gule Bamse kunne ligge i mormors seng, giraffen i fodenden, og alle de andre i Anders' arm. Glemmes skulle ikke billedlotteri, shampoo, en lommelygte, gamle stråhatte, legobiler og kaffestellet. Og så måtte han hellere sørge for snørebånd, lidt elastikker og et par gamle grankviste. Lidt til eftermiddagshyggen ville også være på sin plads, hvis mormor skulle have glemt at bage, så en dåse med tørre, gamle, glemte julesmåkager hentedes frem fra bunden af skabet. 35 pixibøger, og sutten ikke at forglemme, kunne sagtens være der sammen med pistolen, for det tilfælde, der skulle udbrude krig, sammen et billede af kaninerne, hvis han skulle komme til at savne dem. Til sidst kunne den lille mand med den store kuffert sætte sig godt og grundigt oven i det hele for ligesom at mose det hele lidt sammen, for han kunne jo også få brug for...

Klar til ferieforkælelse var han og hans søster i hvert til fælde.

Og klar med åbne arme og ferieforkælelse var de kære mennesker , der stod og tog i mod. Hvor var det skønt, og hvor ville jeg ønske, at alle børn havde den mulighed: Ind i mellem at blive forkælet et par dage og at have nogen at blive forkælet af. Ikke nødvendigvis kun med det, der kan købes for penge. Men derimod forkælet med tid, nærvær, sjov og mulighed for at lege sig halvt ihjel. Selvfølgelig også gerne tilsat søde, røde jordbær og en is eller tre, samt en sengetid, der passer bedre til sommer og ferie end til børnehaven og skole.

Velkommen, små venner, jeg er klar

Om et par dage er det lige med et, synes det, blevet heldige mig, der for nogle dage må få lov til at blive som et barn igen. Eller næsten. I hvert tilfælde må jeg se og opleve alting på ny. En gang til og helt i børneperspektiv, fordi vores hus fyldes med latter, hvin, larm, løb, ting og sager overalt, sandkasse, blafrende lyst sommerhår i vinden, vandplaskeri og små maver fyldt med jordbær, is, vafler og hengivenhed. Jeg må lege, undres over en skarnbasse, der er landet på ryggen, en lille hare, der nok er på vej til ferie hos sin mormor, og fugle, der flyver og kan lande på taget uden at falde ned.

Jeg må glo på myrer, mariehøns og sjove dyr i Zoo, og læse højt af herlige Alfons Åberg, inden jeg mæt af sol og kærlighed og meget, meget træet, med bogen over hovedet falder i søvn endnu før, de to små størrelser på to et halvt, har tænkt sig at gøre det samme.

Men bare rolig. Jeg får helt sikkert ikke lov at ligge der og glo ret længe. Victor vil helt sikkert bumle ned i mig med et: "Du skal op, mormor", mens Clara vil se bestemt på mig og med et glimt i øjet sige: "Kom i gang, mormor", og uden svære overtalelser få mig til at læse en bog mere.

Heldige mig. At jeg sammen med dem må få lov til at lege lige ind til, det er underligt, at vi ikke leger os ihjel.

Velkommen til, bedste venner. Jeg er klar.